

Diskuse o přirozeném světě

- ◆ diskuse, česky, vznik: nedatováno, asi 1973
- ◆ discussion, Czech, origin: nedatováno, asi 1973

Diskuse o přirozeném světě [1973]

[strojový, neredigovaný přepis – model Gemini 3 (flash/pro) – únor 2026]

--- (Přirozený svět (4)α.flac) ---

Jiný hlas: Patočka je jaksi sblížen s nějakou vírou katolickou?

Hejdánek: To je těžko říct. Jeho žena byla katolička a z nejstarších dcer je teda velice orientována katolicky. Patočka tak koketoval... Ano, do jisté míry a tak koketoval zároveň teda s katolictvím a zároveň s protestantismem. Tak konkrétně prostě trvale byl v kontaktu, v takových úzkých kontaktech...

Jiný hlas: [nesrozumitelné] já s tím souhlasím...

Hejdánek: Počkejte chvíli, chci říct, že třeba pro katolíka brzo po válce nebo před válkou, za války, bylo ještě vůbec nemyslitelný před Vatikánem nějak brát vážně katolickou teologii. Patočka se tím zabýval. Patočka o tom psal recenze, když nemoh nic jiného, tak publikoval v *Křesťanský revui* třeba. Velice důvěrně a často, frekventovaně se stýkal se Součkem, vedli dlouhý zásadní rozhovory. Tedy o tom není pochyby, že to všechno s ním muselo mít vliv, kterej způsobil přinejmenším to, že se vymykal z takového běžného standartu katolického.

Jinak jeho rodina teda nebyla ani katolická ani protestantská, tak jeho otec byl takovej *racionalista*, osvícenec, učitel. No a teda je zvláštní, jako by se nemoh rozhodnout. On má partie v různých recenzích, článcích neobyčejně vřelý, doklad takového vřelého vztahu k protestantismu. A velmi kritický partie vůči katolictví. A zas na druhé straně najednou z ničeho nic ho něco rafne, něco si přečte nebo ho něco napadne nebo to najednou vidí jinak a má takový strašlivý partie, dokonce nepravdivý, že to vypadá skoro jako nějaká nekontrolovaná *averze* vůči protestantství a zase taková nekritická, takřka *adorace* katolictví. To příklad je teda v té předmluvě k Schelerovi, *Místo člověka v kosmu*. Tak tam má několik naprosto nespravedlivejších, křiklavějších tvrzení, notabene nezaložených na skutečnosti. Tam prostě vlastně špatně, to byla příležitost, takřka Rádlovsky se tam chopil příležitosti, aby řekl, co měl na mysli bez ohledu na fakta. A najednou mluví o Schelerovi. Takže to je v úplném rozporu s tím textem, kterej pak následuje. Na což jsem neopomněl v té recenzi ukázat taky, protože mě to namíchlo. Ale tak je to těžko.

Jiný hlas: [nesrozumitelné] Takže jak to vykládáte, to je teda jako *oscilace* mezi katolictvím a protestantismem, ale tedy v každém případě jako...

Hejdánek: Tedy ono je to *oscilace* mezi *pozitivismem* a *husserliánstvím* a křesťanstvím. A v rámci křesťanství je to *oscilace* mezi protestantismem a...

Jiný hlas: On to nikdy neformuloval jako...

Jiný hlas: Já myslím, že...

Jiný hlas: Počkejte. Je to ještě vůbec *oscilace* mezi voprawdu myšlením logickým a mytickým? Nebo tendencí k němu? To je ta představa, že teda člověk je svépravný a mocný a tak dále, to všechno, k čemu se dá potom až nepřičetně zdůrazněnému říct ten *subjektivismus*. Protikladem je opravdu něco, co tady zřejmě nebylo v těch formulacích dostatečně zreflektováno, ale čehož *sugesce* na mě například působila, ať už jsem viděl pak za to jakkoliv. A to je něco *iracionálního* v něm, skutečně *iracionálního*, to nemusí být pouhá koketérie s tím světem mýtu, to je opravdu... [nesrozumitelné]